

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, a 2020. december 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

Í T É L E T E T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult ügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. május 21. napján kihirdetett 31.B.1144/2019/114. számú ítéletét az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A terhükre rótt bűncselekményt a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulata és (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének minősíti, amelyet az I. r., a II. r. és a III. r. vádlott társtettesként, a IV. r. vádlott bűnsegédként követett el.

Az I. r. vádlott szabadságvesztését 7 (hét) évre, kiutasítását 8 (nyolc) évre, a II. r. vádlott szabadságvesztését 9 (kilenc) évre, kiutasítását 10 (tíz) évre súlyosítja.

A III. r. vádlott szabadságvesztését 10 (tíz) év 6 (hat) hónapra súlyosítja, közügyektől eltiltását mellőzi, egyben öt 10 (tíz) év kiutasításra is ítéli.

A IV.r. vádlott szabadságvesztését 3 (három) évre, közügyektől eltiltását 4 (négy) évre enyhíti.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL.00834/2019. számon kezelt 62.150 (hatvankétezer-százötven) forintra elrendelt vagyonek Kobzást akként tekinti elrendeltnek, hogy abból 31.075 (harmincegyezer-hetvenöt) forint az I. r., és ugyancsak 31.075 (harmincegyezer-hetvenöt) forint a II.r. vádlottat terheli.

Az I. r. vádlottól lefoglalt, és a Magyar Államkincstárnál Bü.92.919 számon kezelt - helyesen - 1.970 (ezerkilencszázhetven) szerb dínár, 1.100 (ezerszáz) macedón dínár, továbbá a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL.00834/2019. számon kezelt, a III. r. vádlottól lefoglalt 105.000 (százötezer) forint tekintetében a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, és a vádlottakkal szemben erre is vagyonek Kobzást rendel el.

A III. r. vádlottól lefoglalt és a Magyar Államkincstárnál Bü.92.919 számon kezelt további 10 (tíz) szerb dínár lefoglalását megszünteti, és azt a vádlottnak kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja azzal, hogy

- a III.r. vádlott neve helyesen III.r.
- az I. r. vádlott helyesen 2017. szeptember 22. napjától volt őrizetben, 2017. szeptember 25. napjától 2019. május 15. napjáig pedig (előzetes) letartóztatásban,
- a bevezető részből mellőzi a 2019. november 21. és december 13-i előkészítő ülés hatánapját.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az I. r. vádlott által letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A III. r. vádlott letartóztatásának befejező időpontja 2019. szeptember 4., azt követően 2020. június 2-ig ingatlan elhagyását tiltó büntügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A IV. r. vádlott 2020. május 21. napjáig állt büntügyi felügyelet alatt, azt követően szabadlábon volt, majd 2020. július 21. napja óta ismét büntügyi felügyelet alatt állt, melynek befejező időpontja 2020. december 2.; személyi igazolványának száma: E.

A másodfokú eljárásban felmerült büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

Fővárosi Törvényszék a 2020. május 21-én kihirdetett 31.B.1144/2019/114. számú - a II. r. vádlott távollétében meghozott és kihirdetett - ítéletében az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetése kísérletében [Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért az I. r. vádlottat 5 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 6 évre Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte, a II. r. vádlottat 7 év fegyházbüntetésre és 8 évre Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte, a III. r. vádlottat, mint különös visszaesőt 9 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, a IV. r. vádlottat 4 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, és abból az I., II. és IV. r. vádlottak legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra, míg a III.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A III. r. vádlottal szemben a Fővárosi Törvényszék 16.B.1685/2011. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

[2]szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az őrizetben, letartóztatásban, illetőleg büntügyi felügyeletben töltött időt akként, hogy öt napi meghatározott lakásban végrehajtandó büntügyi felügyelet egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

[3]lefoglalt 467.150 forintból 62.150 forintba vagyonekbeosztást rendelt el, rendelkezett a lefoglalt további tárgyakról és a büntügyi költség viseléséről is.

[4]ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlottak terhére, téves minősítés miatt, kísérlet helyett a bűncselekmény befejezett alakzatának megállapítása, a vádlottak bűnösségének társtettesként jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetéseben való kimondása végett, valamint súlyosításért, valamennyi vádlott tekintetében hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása és ahhoz igazodóan I. r. és II. r. vádlottak esetében hosszabb tartamú kiutasítás, III. r. vádlott esetében közügyektől eltiltás mellékbüntetés helyett kiutasítás alkalmazása, IV. r. vádlott tekintetében pedig hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása végett, és annak érdekében, hogy a bíróság a II. r. vádlottól lefoglalt 51.150,-Ft-ra is rendeljen el vagyonekbeosztást.

[5]III. és a IV. r. vádlottak felmentésért, míg a védőik elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a II. r. vádlott védője - 3 munkanapon belül - elsődlegesen a II. r. vádlott felmentése, másodlagosan a büntetése enyhítése érdekében fellebbezett. Az I. r. vádlott és védője jogorvoslati nyilatkozatot nem tett.

a téves minősítés körében alapvetően az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban foglalt iránymutatásra alapítva érvelt azzal, hogy a Btk. 176. § (1) bekezdésének III. fordulata szerinti kábítószer forgalomba hozatala akkor valósul meg, ha az elkövető a kábítószer több személy - esetleg meg nem határozható számú személy - részére juttatja. A forgalomba hozatal ugyanakkor úgyis megvalósulhat, hogy a tettes csak egy személlyel áll kapcsolatban, akinek azért ad át kábítószer, hogy azt az átvevő másnak vagy másoknak adja tovább. Mindig az átadó szándékát kell vizsgálni, hiszen a forgalomba hozatal többet jelent az egyszerű átadásnál. A forgalomba hozatallal megvalósuló cselekmény akkor válik befejezetté, amikor a kábítószer bekerül a forgalomba, tehát a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének a biztosítása is, ha az egyszeri átadással - és akár egyetlen személyen keresztül - történik (ld.: BH 2002. 299.).

[7]megállapított tényállás szerint az I. r. és II. r. vádlottak megállapodtak a III. r. vádlottal abban, hogy nagyobb mennyiségű kábítószer adnak át neki továbbértékesítési céllal. Az átadás meg is történt, a vádirati tényállás szerint I. r. és II. r. vádlottak 2017. szeptember hó 22. napján találkoztak III. r. vádlottal, akit a kábítószer-átadásról ugyancsak tudomással rendelkező társa, a sofőrként közreműködő IV. r. vádlott vitt el a találkozóra a gépkocsijával. Ekkor I. r. vádlott - II. r. vádlott tudtával és jelenlétében - a vádiratban írt módon átadott közel 10 kg tömegű marihuánát III. r. és IV. r. vádlottaknak. Így álláspontja szerint az átadás nyilvánvalóan továbbértékesítési célzattal történt - ezt az átadott marihuána mennyisége és az egyéb körülmények is alátámasztják -, és a III. r. és IV. r. vádlottaknak történt átadással megnyílt a kábítószer piacra kerülésének a lehetősége. A magyarországi helyismerettel nem rendelkező I. r. és II. r. vádlottak egyértelműen azért adták át - az önmagában is a különösen jelentős mennyiség alsó határát meghaladó hatóanyagtartalmú - marihuánát III. r. és IV. r. vádlottaknak, hogy a kábítószer eljusson a fogyasztókhoz, hozzáférhetővé váljon több személy részére. A forgalomba hozatali célzattal történő átadással ekként a bűncselekmény befejezetté vált.

[8]büntetést érintően hivatkozott arra, hogy bár valamennyi vádlott vonatkozásában enyhítő körülmény ugyan az időmúlás, azonban a három évet el nem érő időmúlás jelentősnek nem tekinthető. Enyhítő körülményként értékelendő továbbá, meglátása szerint, az I. r., II. r. és IV. r. vádlottak esetében a büntetlen előélet, valamint II. r. vádlott tekintetében a két kiskorú hozzátartozó, míg IV. r. vádlott tekintetében az egy súlyosan fogyatékos, ápolásra szoruló nagykorú hozzátartozó eltartása, gondozása. Ellenben a kísérlet nem enyhít. Az I. r.

vádlott - a bírósági szakban - csak részbeni beismerő vallomást tett és bűnösségét is részben ismerte el, amelyet a tettenérésre is figyelemmel csak csekélyebb súllyal lehet értékelni.

[9]szemben valamennyi vádlott esetében súlyosító körülményként értékelendő a társtettesi alakzat és a kábítószer mennyisége, ugyanis a marihuána együttes totál-THC tartalma közel 85-szörös mértékben (8.477%-kal) haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. A különösen jelentős mennyiség a kábítószer-kereskedelemtől - ahol minősítő körülményként nem került szabályozásra ez a mennyiség - súlyosító körülményként értékelendő, hiszen az 56. BK vélemény szerint az az elkövetési mód, amelyet a törvény az egyes bűncselekményeknél minősítő körülményként értékel, más bűncselekményeknél általában súlyosító körülmény. A III. r. vádlott különös visszaeső, feltételes szabadság hatálya alatt követte el a bűncselekményt, ezen súlyosító körülményekkel szemben valóban III. r. vádlott javára értékelendő enyhítő körülmény a vádlott idős kora, azonban szerinte a súlyosító körülmények túlsúlya emellett is nyilvánvaló.

[10]III. r. vádlott vonatkozásában tíz év feletti szabadságvesztés kiszabása esetén a Btk. 59. § (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel kiutasításnak van helye közügyektől eltiltás helyett. Megjegyezte, hogy az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Fővárosi Főügyészségnek címzett (2019. december hó 17-én érkezett), majd a bíróság felé továbbított megkeresése szerint az Alkotmányvédelmi Hivatal 2019. november hó 22-én kelt szakhatósági állásfoglalásában

megállapította, miszerint III. r. vádlott tartózkodása veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonságát és javaslatot tett III. r. vádlott kiutasítására, vele szemben 10 év időtartamú beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére.

[11]IV. r. vádlott esetében a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazását indokolatlannak találta, mert bár a vádlott büntetlen előéletű és feleségével együtt gondoskodik a fogyatékos nagykorú lányáról, ugyanakkor a kábítószer kiemelkedő mennyisége és a társtettesi alakzat mellett nem elfogadható a büntetés mértékének ilyen mérvű enyhítése, különös méltánylást érdemlő ok a vádlottnál nem áll fenn.

[12]vagyonekobbzás kapcsán hangsúlyozta, hogy a törvényszék az ügyészi indítványtól eltérően csupán az I. r. vádlottól svájci frankban és magyar forintban lefoglalt pénzösszegekre rendelt el vagyonekobbzást. A kábítószer-kereskedelem tekintetében fennálló kötelező törvényi vélelemmel szemben az I. r. vádlott semmit sem terjesztett elő annak megdöntésére. Az ellenkező bizonyításáig vagyonekobbzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekobbzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett, és az ellenkező bizonyítása nem történt meg. Ezért az egyéb valutánemek tekintetében (1.980 szerb dínár, 1.100 macedón dénár, 15 német márka, 1 román lei) tekintetében is vagyonekobbzásnak van helye azzal, hogy a fenti 1.980 dínárból 10 dínár ténylegesen III. r. vádlottól került lefoglalásra, hasonlóképpen a III. r. vádlottól lefoglalt 105.000 Ft és a IV. r. vádlottól lefoglalt 300.000 Ft vonatkozásában is.

[13]öbbiak vonatkozásában kiemelte, hogy a szintén III. r. vádlott ruházatából előkerült 105.000 Ft és 10 dínár vonatkozásában a vagyonekobbzást a törvényszék mellőzte, noha ezen összegek tekintetében III. r. vádlott nem tett vallomást és nem terjesztett elő bizonyítást, pedig a fent kifejtettek értelmében ezen összegre is fennáll a törvényi vélelem és a bizonyítási teher megfordul. Álláspontja szerint azon körülményből, hogy a 105.000 Ft az intézkedés során III. r. vádlottól került elő, azt a következtetést lehet levonni, hogy ezen pénzösszeg nem a vádlott régebben szerzett megtakarítása.

[14]elsőfokú bíróság IV. r. vádlott tekintetében elfogadta azon terhelti érvelést, hogy a IV. r. vádlott lakóhelyén, az éjjeli szekrényből előkerült 300.000 Ft a vádlott által végzett vasszerelési munkálatokból, legális forrásból származik. Az ügyészség álláspontja szerint - noha a IV. r. vádlott ennek bizonyítása végett az iratokhoz csatolt számos kézzel írt ajánlatot, anyagfelmérést, illetve hasonló tartalmú e-mail leveleket - IV. r. vádlottnak nem sikerült bizonyítania, hogy a 300.000 Ft legális jövedelme, illetve a törvényes munkavégzésből származó megtakarítása, mivel az iratok között elfekvő, a NAV megkeresése útján IV. r. vádlott vonatkozásában beszerzett adóbevallások ezt nem igazolják. Rámutatott arra is, hogy a IV. r. vádlott által csatolt iratok között a munkavégzéssel kapcsolatban kiállított számla nem szerepel. Erre tekintettel ezen összeg vonatkozásában is indokolt a vagyonekobbzás elrendelése.

[15]Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.832/2019/37. számú, 2020. július 7. napján előterjesztett átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítésekkel fenntartotta, ellenben a védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[16]indokai szerint az elsőfokú bíróság az eljárás során a perrendi szabályok megtartásával járt el, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, amelynek keretében a bizonyítást a szükséges és indokolt mértékben lefolytatta, valamennyi releváns bizonyítékot az értékelési körébe vont.

[17]bíróság által a mérlegelés során megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. (2) bekezdésében meghatározott hibáktól.

[18]elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének széles körűen eleget tett, helytálló magyarázatát adta annak, hogy a történeti tényállást miért alapozta az I. r. vádlott részbeni beismerő vallomására, a vádlottak figyeléséről írt rendőri jelentésekben foglaltakra, illetve a házkutatások eredményeire, valamint a vádlottak telekommunikációs eszközei hívásforgalmi adatainak részletes elemzésére. A bíróság okfejtése, tényből tényre történt következtetései helytállóak, a logika szabályainak

megfelelnek.

- [19] Álláspontja szerint a megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és cselekményüket helytállóan ütköztette a Btk. 176. § (1) és (3) bekezdésébe és az elkövetési alakzatot is helyesen állapította meg társtettesként, tévedett azonban, amikor a társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérleti alakzatát állapította meg az ítéletében és nem annak befejezett alakzatát. E körben írt elsőfokú ügyészi fellebbezésben foglaltakra utalással kiemelte, hogy a kábítószernek továbbértékesítés szándékával haszonszerzés céljából, vásárlás útján való megszerzése, valamint az így vásárolt kábítószer további eladását megelőző tartása is a kereskedelem fogalmába illeszthető elkövetési magatartás, az ilyen célú megszerzés, készletezés befejezett, önálló tettesi cselekmény, nem szükséges további többletmagatartás (1/2007. BJE., BH.2017.144.). A kábítószer-kereskedés tágabb bűnelkövetői magatartás mint a forgalomba hozatal, magába foglal bármely tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladókhoz, illetve a fogyasztókhoz, pld. a csomagolás, készletezés, tárolás és az elosztás tekintendő a bírói gyakorlat szerint ilyen magatartásnak (BK.155. szám).
- [20]büntetés kiszabását érintően megismételte az ügyészi érveket, a bűnösségi körülményeket, a büntetéseket tekintve is egyező álláspontot fejtett ki.
- [21]elsőfokú ítélet vagyoneklobzással és lefoglalás megszüntetésével összefüggő rendelkezései ellen bejelentett fellebbezést is fenntartotta, azt mindössze annyiban módosítva, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt 15 német márka - mely forgalomból kivont pénznem - és az 1 román lej esetében a vagyoneklobzás elrendelése nem indokolt.
- [22]elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek értékelte, de jelezte, hogy az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott nevét ítéletében mind a rendelkező, mind az indokolási részben tévesen III.r-nek tüntette fel, valamint az ítélet 12. oldal, első bekezdésében a IV. r. vádlottat III. r. vádlottként, míg ugyanezen oldal harmadik bekezdésében a III. r. vádlottat II. r. vádlottnak tüntette fel, mely elírások pontosítása szükséges. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető részében feltüntette az előkészítő ülés napját is, mely jelen esetben a Be. 561. § (1) bekezdésére figyelemmel szükségtelen, ezért mellőzése indokolt.
- [23]alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 606. §-a (1) bekezdése alapján változtassa meg és
- [24] I., II., III. és IV. r. vádlottak bűnösségét a társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének befejezett alakzatában állapítsa meg,
- [25] I., II., III. és IV. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamát emelje meg,
- [26] I. és II. r. vádlottak kiutasítás büntetésének tartamát, valamint IV. r. vádlott közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát hosszabbítsa meg és a III. r. vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés helyett a Btk. 59. § (1) és (4) bekezdésére figyelemmel kiutasítás büntetést alkalmazzon,
- [27] az I. r. vádlottól lefoglalt 1.970 szerb dínárra, 1.100 macedón dénárra, a III. r. vádlottól lefoglalt 105.000 Ft-ra és a IV. r. vádlottól lefoglalt 300.000 Ft-ra, a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján rendeljen el vagyoneklobzást,
- [28] a III. r. vádlottól lefoglalt 10 szerb dínár lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntesse meg és azt a III. r. vádlott részére rendelje kiadni, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 65. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.
- [29]II. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezését téves tényállás megállapítása, téves minősítés miatt elsődlegesen felmentés iránt, másodlagosan enyhítés végett fenntartotta.
- [30]elsőfokú bíróság által megállapított tényállás álláspontja szerint részben megalapozatlan a Be. 592.§ (1) bekezdés d) pontjában foglalt okból, azaz a megállapított tényekből további tényre helytelenül

következtetett. A II. r. vádlott a cselekmény elkövetését az eljárás során mindvégig következetesen tagadta. Nem volt adat, hogy a T utcai ingatlanban talált kábítószerhez bármilyen módon köthető lett volna, nem találtak ujjlenyomatot, DNS-mintát, amely az ott tárolt kábítószerrel öhozza kapcsolta volna.

[31]tagadásával szemben szerinte nem merült fel olyan kétséget kizáróan megállapított tény vagy adat, amely a bűncselekményben való részvételét kétséget kizáróan igazolta volna. Az ítéletben felsorolt ismeretlen személy bejelentése, a vádlottak figyeléséről készült jelentés, az elfogásról készült jelentés és a telefonhívások elemzéséről készült jelentés, mint bizonyíték, álláspontja szerint ennek bizonyítására nem alkalmas. Ugyanis csupán az a tény, hogy a vádlottak egymással Magyarországra történő belépésüket követően kommunikáltak, nem támasztja alá azt, hogy a II. r. vádlott tudott volna a házban tárolt kábítószerrel, vagy a gépkocsiban elhelyezett marihuánáról.

[32] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság minősítése - a társtettesként elkövetett kábítószer forgalomba hozatalának kísérlete - is aggályosnak mutatkozhat, hiszen a védenca tudattartalmának bizonyítására, a közös elkövetésre sem az eljárás nyomozati szakaszában, sem a bírói szakaszban nem került sor. Az 1/2007. BJE határozatban foglaltak szerint a kábítószer megszerzése egyéb többlet magatartás hiányában birtoklást valósít meg. A jelen esetben a bűnsegédi magatartás a megszerzés vonatkozásában csakis akkor lenne megállapítható, ha az kétséget kizáróan igazolható lenne, hogy a vádlott tudattartalma ki kellett, hogy terjedjen arra, hogy az elkövetők milyen bűncselekményt valósítanak meg, és ennek érdekében segítkezik. Miután a II. r. vádlott eltűnt, az I. r. vádlott terhelő nyilatkozatot tett a vonatkozásában, de egy többször változtatott nyilatkozat tekintetében egyéb adatok hiányában nem vonható arra következtetés, hogy a II. r. vádlott tevőlegesen részt vett a bűncselekmény elkövetésében.

[33]ézte a Kúria eseti döntéseit [Bf.111.2449/1998. sz., BH. 2000.482.] a bizonyítékok értékelésének, a szavahihetőség ellenőrzésének, az egyenkénti és egymással történő egybevetésnek a szempontjaira nézve, kiemelve, hogy a büntetőjogi főkérdésben meghozott döntés akkor lesz megalapozott és eljárásjogilag támadhatatlan, ha olyan indokolás támasztja alá, amelyből kitűnik, hogy a bíróság e szempontokat is figyelembe vevő felderítő és értékelő tevékenység eredményeként hozta ezt meg.

[34]a BH 1977.484. számú eseti döntésre is, mely szerint ténybeli következtetés alapján a vádbeli cselekmény vádlott által megtörtént elkövetésének a megállapítására csak akkor kerülhet sor, ha a bizonyított tényekből okszerűen csak ez következik. Amennyiben azonban a megállapított tényekből több, sőt ellentétes következtetés is levonható az ítélet ténybeli következtetéssel való megállapítása kizárt. Ha a közvetett bizonyítékok egyértelműen nem nyújtanak alapot olyan ténybeli következtetésre, hogy a bűncselekmény elkövetője a vádlott volt, bebizonyítotttság hiányában felmentő rendelkezés meghozatalának van helye.

[35]büntetés tekintetében a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményekre mutatott rá, kifejtve, hogy a jelentős, több mint 3 éves időmúlásra, a bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött idő nyomatékos enyhítő körülménynek tekinthető, kísérlet és bűnsegély esetén akár kétszeres leszállásnak is lehet helye.

[36]ítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság elsődlegesen a II. r. vádlottat mentse fel, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztést enyhítse.

[37]III. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a felmentést érintően hivatkozott a III. r. vádlott nyomozás során tett vallomására, amelyet a II. r. vádlott is alátámasztott, aki szintén semmit nem tudott az I. r. vádlott által kipróbált Volkswagenben megtalált kábítószerrel, és ugyanúgy azt állította, hogy az I.r. vádlottal véletlenül futottak össze a téren. Ekkor az I.r. vádlott autóbérléséről tárgyaltak, ezért egy későbbi időpontra találkozót beszéltek meg egymással, amelyre elkísérte társát.

[38]IV. r. vádlott is megerősítette a III. r. vádlott vallomását, mert ő is azt állította, hogy a III. r. vádlott autóbérlés miatt kereste fel őt, a találkozó pedig azt a célt szolgálta, hogy az I.r. vádlott kipróbálja az autót. A IV. r. vádlott feleségének, valamint a tanú1-nek a vallomása igazolta, hogy a III. r. vádlott

korábban is már több alkalommal segített a IV. r. vádlottnak autó bérbeadásában.

[39]án az I. r. vádlott ismerte el a cselekmény elkövetését, azonban, álláspontja szerint, a vádlott vallomása nem nyert alátámasztást semmivel. Sem az, hogy a vádlottak már az esetet megelőző napokban is tartották telefonon a kapcsolatot, sem pedig az, hogy a gépkocsi-bérlés körülményei és célját illetően a vádlottak nem teljesen egybehangzóan nyilatkoztak, nem mutat a III. r. vádlott bűnösségének kizárólagos irányába.

[40]ént a Be. 7. §-ának (1) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségét a vádló nem teljesítette, amelynek folytán véleménye szerint az elsőfokú bíróság tévesen vont le azt a következtetést, hogy a III. r. vádlottnak tudomása volt arról, hogy az általa és a IV. r. vádlott által használt személygépkocsiba előzőleg mintegy bruttó 10 kg marihuánát helyezett az I. r. vádlott abból a célból, hogy azt a III. r. vádlott továbbértékesítse.

[41]azon álláspontját, hogy az I. r. avagy a II. r. vádlott értesülhetett arról, hogy a nyomozó hatóság figyeli őket, ezért - hogy a gyanút eltereljék saját cselekményükről - tették a III. r. és a IV. r. vádlottak által használt autóba a 10 kg kábítószer.

[42]a vádlott terhére nem állapítható meg a vádiratban foglalt kábítószer kereskedelem büntettének kísérlete, ezért indítványozta, hogy az Ítélet a III. r. vádlottat a bűncselekmény miatt emelt vád alól mentse fel.

[43]minősítést érintően azon meggyőződésének adott hangot, hogy még ha a III. r. vádlott esetében azt állapítja meg a másodfokú bíróság, hogy tudott a gépkocsiban elhelyezett kábítószerrel, azt nem lehet megállapítani, hogy a III. r. vádlott ezt a forgalomba-hozatal céljából birtokolta, legfeljebb a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószer megszerzésével megvalósított kábítószer birtoklásának büntetése róható a vádlott terhére. Ezért indítványozta, hogy a kiszabott büntetést is ehhez mérten, érdemben enyhítse a másodfokú bíróság.

[44]kiszabott büntetés enyhítését érintően kifejtette, hogy az elsőbíróság túlzottan nagy nyomatókat tulajdonított a súlyosító körülményeknek. Szerinte a III. r. vádlott idősebb korára, a cselekmény elkövetése óta eltelt időmúlásra, valamint a kísérleti szakra figyelemmel a büntetés enyhítése indokolt.

[45] Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet a elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és elsősorban a vádlottat mentse fel, másodlagosan a cselekmény jogi minősítését módosítsa, végül pedig a vádlottal szemben kiszabott 9 év fegyházban letöltendő szabadságvesztés büntetést és ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetést enyhítse.

[46]IV. r. vádlott védője fellebbezését annak írásbeli indokolásában fenntartotta.

[47]őként annak a meggyőződésének adott hangot, miszerint a IV.r. vádlott személyi körülményeiből következtetéseket lehet levonni a vádlotti tudattartalom tekintetében. Kiemelte, hogy a vádlott büntetlen előéletű, rendezett egzisztenciájú, az elkövetéskor 42 éves, kiegyensúlyozott a kapcsolata feleségével, gyerekeivel, 2017. decemberben született idősebb gyermekétől unokája. Kisebbik lánya sérült, élete végéig eltartásra, felügyeletre szorul. A vádlott letartóztatása előtt korábbi cégekben való tevékenykedés után épp egy családi vállalkozás kiépítésén fáradozott, emellett a vádbeli időszakban tagja és vezető tisztségviselője a Kftl-nek. Hitellel terhelt ingatlana feleségével közös tulajdon. Letartóztatása előtt pár hónappal kezdett bele vaskerítések és kapuk gyártásába, mellyel kapcsolatos gazdasági társaság alapítása folyamatban volt. A tevékenység végzése céljából műhelyt bérelt, gépeket szerzett be. E tényekből szerinte az is következik, hogy a vádlott nem egy bűnöző életmódot folytató személy, körülményeiből egyáltalán nem valószínűsíthető, hogy kábítószer kereskedelemben fogott volna.

[48] Álláspontja szerint a vádhatóságnak nem sikerült kétséget kizáróan bizonyítania, hogy a IV. r. vádlott tudata átfogta volna, hogy valaki a gépkocsijába kábítószer fog elhelyezni, vagy kábítószer helyezett el, és azt sem, hogy a IV.r. vádlott az utcába való érkezésének célja kábítószer megszerzése

lett volna.

- [49] Érvelt a vádlott vallomásával, amelyben kezdettől tagadta, hogy köze lenne a lefoglalt kábítószerhez. A tudattartalom tekintetében szerint ezzel ellentétes bizonyíték nincs, az eset körülményei, és egyetlen bizonyíték sem cáfolják védence vallomását. Bár az elfogás napjának éjjelén zavarodottan viselkedett, és ezért nem tudta megmondani, hogy miért ment a III.r. vádlottal a helyszínre, nem említette meg a gépjármű bérbeadást, de ennek az a magyarázata, hogy nem adózott a gépjárművek bérbeadásából származó jövedelemből, így tartott attól, ha ezt bevallja, abból nagyobb hátránya származik.
- [50]ádlott-társai őt nem terhelték, közülük az I. r. és II. r. vádlottakat még csak nem is ismerte, meg sem értették egymást. Utólag már egyértelmű, hogy a gépkocsi bérlet csak ürügy volt, hogy a helyszínre csálja a III. r. vádlott a IV.r. vádlottat. Az, hogy a I-III. r. vádlottak ellentmondóan nyilatkoztak arról, hogy akart-e valaki kocsit bérelni vagy sem, annak tekintetében nem releváns, hogy a IV.r. vádlott mit tudott.
- [51]eljárás alapjául szolgáló bejelentés, és a megfigyelés sem tartalmaz a IV. r. vádlottra közvetlen terhelő bizonyítékot.
- [52]tanú2 tanúvallomása legfeljebb azt tükrözi, hogy a tanú nem tudott a IV.r. vádlott bérbeadási szándékáról, mert nem közölte vele. Ez a tény pedig - álláspontja szerint - szintén azt igazolja, hogy a bérbeadás „feketén” történt, ily módon alátámasztva azt is, hogy miért nem említette a bérbeadást a IV.r. vádlott rögtön az első kihallgatás alkalmával.
- [53]védő meglátása szerint a logika szabályaival ellentétes mérlegelés az, hogy az ítélet elvet egy tényt - a bérbeadást - és annak nyomán vet el egy azt alátámasztó bizonyítékot, nevezetesen a tanú3 vallomását, holott a bérbeadással kapcsolatos bizonyítékok értékelése után kellene megállapítania a tényállást. Itt fordítva történik, először levonja a következtetést, majd az ezzel ellentétes konkrét bizonyítékot elveti. A tanú1 írásbeli vallomása is megerősítette azt a III. és IV. r. vádlotti nyilatkozatot, mely szerint a III. r. közvetítésével bérelt autót a IV. r. vádlottól, és az eljárás során csatolt internetes oldalon megtalálható hirdetés szerint 2017. szeptember eleje óta hirdették az ügyben szereplő Volkswagen típusú gépkocsit.
- [54], hogy miért tették a gépkocsiba a kábítószer, elég logikus magyarázatnak tartotta, hogy azzal III. r. vádlottnak voltak vélhetően céljai, de erről a IV. r. vádlott nem tudott. Az a kérdés, hogy hová került volna, és hogyan később a kábítószer, vagy ezzel kapcsolatosan mi volt a terv, ezt csak az tudhatja, aki ezt megszervezte.
- [55]házkutatások a IV. r. vádlottnál bűncselekményre utaló jelet nem találtak, vagy olyan tárgyat, mely a jelen eljárással kapcsolatos bűncselekmény gyanúját erősítené, a lefoglalt és a IV.r. vádlottnak kiadott táskák nem a IV.r. vádlott tulajdona volt, a rendőri jelentések sem tartalmaznak semmilyen közvetlen adatot.
- [56] Álláspontja szerint, miután más nem volt bizonyítható, logikusan leginkább arra vonható következtetés, hogy a III. r. vádlott tudott a kábítószer gépkocsiban történő elhelyezéséről, de ezzel kapcsolatban annak megtörténte előtt a IV.r. vádlottat nem tájékoztatta. Ugyanis annak van a legnagyobb haszna az elkövetők számára, ha nincs beavatva a IV. r. vádlott, és bevett gyakorlat kábítószer-kereskedőknél „stróman” használata, melynek számtalan előnye van, mert nem tud semmit, nem tud senkit terhelni, nem tud alkut kötni, arról nem is beszélve, hogy nem kell anyagilag dotálni. A vádlott kifejtett személyi körülményei is szerintem abba az irányba mutatnak, hogy tudata nem fogta át, hogy jelentős mennyiségű kábítószer kerül majd a birtokába, nem merült fel olyan körülmény sem, hogy anyagilag motivált lett volna.
- [57]minősítést érintően egyetértett azzal a megállapítással, miszerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapított tényállásból a kereskedelemre nem lehetett következtetést levonni, ezen túlmenően a IV. r. vádlott esetében - álláspontja szerint - a forgalomba-hozatali célzat sem volt igazolható az eljárás során. A négy vádlott tekintetében a minősítés nem lehet ugyanaz, mert az I. és II. r. vádlott átad kábítószer a megállapított tényállás alapján, míg a III. és IV. r. megszerez.

Meglátása szerint a mennyiségeket is figyelembe véve a cselekmény helyes minősítése a IV. r. vádlott esetében a Btk. 178. (2) bekezdés b) pontja lehetne.

[58]büntetést - bűnösség megállapítása esetén - különösen a fentebb részletesen kifejtett személyi körülményekre, a kényszerintézkedés hatálya alatt töltött jelentős időtartamra, illetve a tényállásban meghatározott szerepére, eltúlzottnak találta, ezért jelentős enyhítést indítványozott.

[59]I. r. vádlott védője az ügyészi fellebbezésre és a főügyészi indítványra tett írásbeli észrevételében az elsőfokú ítélet helyessége mellett érvelt.

[60], hogy bár tény, hogy kereskedelmi mennyiségű kábítószerrel foglaltak le a nyomozás során, de arra nem merült fel semmilyen adat, hogy az I. r. vádlott kábítószer adásvételével foglalkozna. Nem merült fel semmiféle adat arra sem, hogy a vádlott jelen cselekményt megelőzően már kábítószerrel kereskedett, és a vevőköre is kialakult, így ez az egyetlen résztevékenység nem alkalmas a kereskedési szándék bizonyítására. Magatartása ekként a forgalomba hozatal alá vonható, de tekintettel arra, hogy az csak akkor befejezett, ha a kábítószer bekerül a kereskedelmi forgalomba, a vádlott magatartása a forgalomba hozatala kísérletét valósította meg.

[61]büntetést érintően hangsúlyozta az I.r. vádlott büntetlen előéletét, a tényállást megalapozó, saját bűnösségére is kiterjedő, feltáró jellegű, beismerő vallomását. Álláspontja szerint további enyhítő körülmény, hogy a kábítószer, amelyre a vádlott elkövette a cselekményt, az egészségre kevésbé kockázatos anyagok közé tartozik, a marihuána esetében a hozzászokás veszélye ugyanis - és ekként a védett jogi tárgy veszélyeztetésének nagysága - köztudomásúan viszonylag kisebb.

[62]figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

az I. r. vádlott védője perbeszédét a főügyészi átiratban foglaltakra tett írásbeli észrevételeivel egyezően adta elő, az ügyészi fellebbezés jogi indokolásával kapcsolatban kiemelve, hogy a tényállás alapvetően az I. r. vádlott vallomásán alapul. Annak az álláspontjának is hangot adott, hogy az ügyészség által hivatkozott 1/2007. Büntető jogegységi határozat már túlhaladott, annak alapján a kísérlet jogi fogalma teljesen kiüresedik. Az elsőfokú bíróságnak a cselekmény kísérletkénti minősítésével egyetértve és az írásbeli észrevételeiben részletezett enyhítő körülményekre is figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[64]I. r. vádlott saját védelmében a védője által elmondottakhoz csatlakozott.

[65]II. r. vádlott védője perbeszédében - az írásbeli fellebbezésében írtakat röviden összefoglalva - hangsúlyozta, hogy a II. r. vádlottnak az ingatlanhoz, és ekként az ott talált kábítószerhez semmi köze nem volt. Abból, hogy egymással telefonos kapcsolatban álltak a III. r. vádlottal, egyáltalán nem következik, hogy ez kábítószer kapcsán történt. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a minősítés megváltoztatására és súlyosításra irányuló ügyészi indítványt utasítsa el; a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint, a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdése alapján egészítse ki a tényállást, helyes logikai következtetés levonását követően pedig a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt okból mentse fel védencét az ellene emelt vád alól, illetőleg másodlagosan a kiszabott büntetést enyhítse.

[66]III. r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezés indokolásában részletesen kifejtett indokait összefoglalva utalt arra, hogy még az 57. Büntető kollégiumi vélemény alapján is csak a kábítószer birtoklása állapítható meg, mert hiányzik az a cselekménysorozat, amely a kereskedésig elvezethet. Ezzel együtt is, az írásban már részletesen kifejtett okokból elsősorban védence felmentését, másodlagosan a jogi minősítés megváltoztatása mellett a felsorolt enyhítő körülményekre is figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[67]IV. r. vádlott védője perbeszédében a benyújtott fellebbezés indokolásában foglaltakat összefoglalva kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mellett sem helyes a minősítés. Álláspontja szerint az 1/2007. Büntető jogegységi határozat nem állta ki „a jogalkotás próbáját”, amely az új Btk., és amelybe a különösen jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerbirtoklás is bekerült. Szerinte semmilyen olyan többlet-tényállási elem nem valósult meg a jelen ügyben, amelyből a kereskedésre lehetne következtetni, így jelentős mennyiségű megszerzés írható - az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján - a IV. r. vádlott terhére. Ettől eltekintve is a IV. r. vádlott védekezésének elfogadását az írásbelivel egyező indokok alapján kérve, fenntartotta a IV. r. vádlott felmentése iránt előterjesztett indítványát, másodlagosan pedig - a kifejtett okok miatt - a minősítés módosítását és erre figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[68]IV. r. vádlott felszólalásában csupán annyit hangsúlyozott, hogy nem követett el bűncselekményt.

[69]utolsó szó jogán a jelenlévő vádlottak nyilatkozni nem kívántak.

[70]fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés az I-III. r. vádlottak tekintetében teljes egészében, míg a IV. r. vádlott védőjének enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

[71]tényállást is támadó védelmi perorvoslatokra figyelemmel a felülbírálat a Be. 590.§ (10) bekezdésére figyelemmel az 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű volt.

[72]során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást.

[73]ügyben két határnapon előkészítő ülést tartott. Megjegyzendő, mivel az elsőfokú bíróság 2019. december 13. napján utalta tárgyalásra az ügyet, az ezt megelőző előkészítő ülés határnapokat - 2019. november 21. és december 13. napját - a bevezető részből mellőzni kellett. Ugyanis, bár kétségtelen, hogy a vádlottak előkészítő ülésen történt kihallgatását a későbbi tárgyalásokon a Be. 522.§ (1) bekezdése szerint nem szükséges megismételni, attól még az ily módon felvett bizonyítás az előkészítő ülést nem minősíti át tárgyalássá, így nem lehet a tárgyalás folytatólagossága szempontjából sem értékelni.

[74]tárgyalási jelenlét jogáról lemondó az I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 430.§-ában meghatározott követelmények teljesültek.

[75]Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, e körben a bizonyítást érintő szabályok szerint eljárva a szükséges bizonyítást lefolytatta.

[76]tárgyaláson a tanúbizonyítás szabályait megtartotta, az okiratokat a tárgyalás anyagává tette.

[77]elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb, a Be. 592.§ (2) bekezdés b) és c) pontjaiban írt - hiányosságból, íratellenes megállapításból -, hibából eredeztethető részbeni megalapozatlansági hibában szenved, melyet a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében eljárva - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján - a következők szerint küszöböli ki:

[78]5. oldal utolsó előtti bekezdésének utolsó tagmondata helyébe azt rögzíti, hogy „1-1,5 kilogrammos kisserelésben.”

[79]5. oldal utolsó bekezdésében a gépkocsiban megtalált marihuána totál-THC tartalmát 1.293 grammra és a jelentős mennyiség alsó határának 1.077%-ára, a lakásban megtalált marihuána totál-THC tartalmát 8.290 grammra és a jelentős mennyiség alsó határának 6.908%-ára helyesbíti.

[80]így a 6. oldal első bekezdésében az összesített hatóanyag-tartalomnak a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított mennyiségét 7.985%-ra, míg a különösen jelentős mennyiség alsó határához viszonyított mennyiségét 799%-ra helyesbíti.

- [81] Az így korrigált tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt hibáktól, és az a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű és törvényes mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [82] elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét kellő részletességgel, az elbírálás szempontjából legfontosabb körülményekre kitérve, lényegretörően teljesítette.
- [83] a vádlottak vallomását, védekezésük irányát, és azokat egybevetette a további bizonyítékokkal, tanúvallomásokkal, szakértői véleményekkel és okiratokkal.
- [84] előzményeket (az I. r. és II. r. vádlott Magyarországra érkezését) a határregisztráció adatai, a 2017. szeptember 22-i eseményeket a vádlottak megfigyeléséről és elfogásukról készült jelentések, valamint a házkutatási jegyzőkönyvek - vagyis alapvetően objektív bizonyítékok alapján - pontosan rögzítette. Ezen túlmenően ugyancsak objektív tényként voltak kezelhetők (a házkutatási, lefoglalási jegyzőkönyvek alapján) a kábítószeres megtalálásának körülményei. Nem volt vitatható (és senki nem is vonta kétségbe) az sem, hogy a lefoglalt anyagok kannabisz típusú kábítószeresek voltak.
- [85] tények mellett alapvetően a vádlottak vallomásai és tudattartalmukra vonható ténybeli következtetések útján állapította meg az elsőfokú bíróság az egyes vádlottak bűncselekményben betöltött szerepét, magatartását, a bizonyítékok mérlegelése útján. Az e körben végzett értékelő tevékenysége hibátlan, teljes és logikus, következtetéseit a másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta. Ezért anélkül, hogy az elsőfokú bíróság fejtegetéseit a másodfokú bíróság megismételné, a fellebbezésekben írtakra reflektálva az alábbiak kiemelése indokolt:
- [86] I. r. és a II. r. vádlottak Magyarországon semmilyen kötődéssel nem rendelkeztek. Jól szemlélteti ezt az a tény, hogy ideérkezésük után albérletet kerestek. Ez azt is igazolja, hogy nem rövidtávú tartózkodásra készültek, ráadásul a bérbeadóval (1. számú tanú) a II. r. vádlott tárgyalta, neki azt állítva, hogy üzleti ügyben tartózkodik Budapesten. Mindezen tények cáfolják a II. r. vádlott védekezését (miszerint ő nem lakott életvitelszerűen a Mosoly utcai ingatlanban, és hogy valójában Magyarországon csak átutazott, úticélja a testvére franciaországi lakóhelye lett volna). Azzal a kétségtelen ténnyel együtt, hogy az ingatlanban közel 60 kilogramm - vitán felül kereskedelmi mennyiségű - kannabisz került lefoglalásra, és ahhoz kizárólag az I. r. és II. r. vádlott személye köthető (nem más), helyes az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a két vádlott kábítószer-terjesztési célokkal tartózkodott Magyarországon. Ezt a 2017. szeptember 21-i bejelentés még tovább erősítette. Az irat szerint ugyanis a bejelentő albán személyek általi nagyobb mennyiségű marihuána értékesítésének szándékát, és azt említette meg, hogy ezen személyek a VW típusú gépkocsival közlekednek.
- [87] hívásforgalmazási adatok alapul vételével helyes érvek mentén vetette el az elsőfokú bíróság azt a vádlotti védekezést is, hogy a II. r. és a III. r. vádlottak korábban 15 éven keresztül még csak nem is tudtak egymásról, így a III. r. vádlottal véletlenszerű találkozásra került sor a téren. Ehhez további bizonyítékul szolgált az I. r. vádlott elismerése - nevezetesen, hogy 2017. szeptember 22-én a Mosoly utcai lakásból egy kábítószeres tartalmazó táskát vitt el a V utca és K utca kereszteződésében várakozó társaihoz.
- [88] I. r. vádlott - elsőfokú bíróság által helytálló érveléssel elfogadott - nyilatkozata egyáltalán nem gépjármű kipróbálásáról szólt, vallomásában kifejezetten tagadta, hogy gépjármű bérbevételét tervezte volna, a társának, a II. r. vádlottnak sem voltak ilyen irányú tervei, ráadásul jogosítvánnyal sem rendelkezett. E bizonyítékok együttesen önmagukban is cáfolják azon vádlotti hivatkozásokat, amelyek szerint a vádbeli napon csak egy gépkocsi bérletével összefüggő találkára került volna sor, és hogy az I. r. vádlott mindössze próbaútra vitte volna a VW típusú személygépkocsit.
- [89] túlmenően a törvényszék részletesen rámutatott a vádlottak (a II. r., a III. r. és a IV. r.) erre vonatkozó vallomásainak ellentmondásaira - így arra, hogy a bérbeadásra a IV. r. vádlott első kihallgatásakor

még nem hivatkozott, a II. r. és III. r. vádlott is csak a tárgyaláson hozakodott elő ezzel, azt is tette úgy, hogy az I.r. vádlottal ellentétes vallomást tettek. A II. r. és a III. r. vádlott között eltérés volt továbbá abban is, hogy valójában ki (az I. r. vagy a II. r. vádlott) szándékozta bérbe venni az autót. Szemben a védő érveivel, a törvényszék hibátlan magyarázattal mutatott rá a IV. r. vádlott bérbeadással összefüggő vallomásának logikai hibáira is.

[90]tekintettel kifogástalan indokolással állapította meg a törvényszék, hogy a vádbeli napon a vádlottak közötti találkozóra csak és kizárólag a gépjárműből lefoglalt kb. 10 kilogramm tömegű kannabisz átadása-átvétele érdekében került sor.

[91], hogy erről az I. r. vádlott tudott, egyértelműen következik a beismeréséből, amellyel a későbbi tárgyaláson terhelte egyúttal a II. r. vádlottat is. A T utcai lakást a II. r. vádlott bérelte, a IV. r. vádlott gépkocsijából lefoglalt kábítószer is abból a készletből származott, amelyet ott a nyomozó hatóság lefoglalt. Kettejük tevékenysége ekként e bizonyítékokból minden kétségen felül megítélhető.

[92]IV. r. vádlottat az I. r. és a II. r. vádlott nem is ismerte, e három vádlott között telefonos kapcsolattartás sem volt, ellenben tény, hogy a III. r. vádlotthoz évtizedekre visszanyúló ismeretség fűzte a II. r. vádlottat, és - a hívásforgalmazási adatok alapján - ugyancsak ismerőse volt az I. r. vádlott is. Arra, hogy a IV. r. vádlott rendelte volna meg a lefoglalt kábítószer, a legcsekélyebb adat sem merült fel, anyagi helyzetéből, életkörülményeiből sem következik ez, ráadásul a III. r. vádlott korábban már hasonló jellegű bűncselekményért felelt Magyarországon. Ebből következően nem kétséges, hogy az I. r. és II. r. vádlott a kábítószer a III. r. vádlott részére szállította le, függetlenül attól, hogy azt egy olyan gépjárműben helyezték el, amely nem e vádlott tulajdonában állt. Ekként a III. r. vádlott védekezését is okkal vetette el a törvényszék.

[93]árt, hogy az adott körülmények között a többtízmillió forint értékű kábítószer minden előzmény nélkül egy idegen gépkocsiban elhelyezzen annak tulajdonosa, ilyen magatartásnak csak két logikusa magyarázata lehet: az egyik, hogy a III. r. vádlott azt megvásárolta, a másik, hogy maga is az I. r. és II. r. vádlott általi kábítószer értékesítés folyamatában töltött be szerepet. Arra, hogy a III. r. vádlott lett volna a felvásárló, nem volt adat az eljárásban, ellenben utóbbira - vagyis arra, hogy az az ő magatartásának eredményeképpen jutott volna el más vevő(k)höz, igen (a bejelentésből). Így a rendelkezésre álló bizonyítékokból - még erre irányuló vallomás hiányában is - kétséget kizáróan következik, hogy az I. r., II. r. és III. r. vádlottak között léteznie kellett egy olyan megállapodásnak, amely a hármójuk által folytatott kábítószer-kereskedelemre irányult.

[94]IV. r. vádlott egyedül arra hivatkozott, hogy ő a gépjárművet kipróbálásra adta át a helyszínen az I. r. vádlottnak, ezt azonban az elsőfokú bíróság - kellő magyarázattal - nem fogadta el. A gépjármű elvitelének és visszaadásának körülményei, a konspiratív vádlotti viselkedés a helyszínen, majd a vádlott eljárás során tanúsított magatartása (a védekezés előterjesztésének mikéntje) együttesen csak egyetlen okra vezethetők vissza: arra, hogy a IV. r. vádlottnak is tudnia kellett arról, miszerint a gépjárműbe kábítószer került.

[95]ezzel ellenkező bizonyítékok (a vádlott házastársának a vallomása, a vádlott egyébként kifogástalan életvezetése) súlya és meggyőző ereje jelentéktelen. A tanú3 csak a vádlott védekezését ismételte meg a tárgyaláson, a korábbi autóbérlés megtörténte nem zárja ki azt, hogy a jelen esetben nem ez történt, így a tanú1 vallomása sem cáfolta a tudattartalomra vont következtetést. Az pedig, hogy a vádlott törvénytisztelő életmódot folytat, önmagában nyilvánvalóan nem teszi kétségessé, hogy a vele baráti kapcsolatban álló III. r. vádlottól a kábítószer szállításában megnyilvánuló segítséget megtagadja. Ekként az elsőfokú bíróság - a védelem állításával ellentétben - tökéletes logikával mérlegelt akkor, mikor ezeket nem fogadta el.

[96]ért összességében az ítélőtábla messzemenően egyetértett a törvényszék bizonyítékértkelő tevékenysége során tett valamennyi megállapításával.

[97]eltérő tényállás megállapítását a vádlotti védekezések elfogadásán keresztül célzó védelmi fellebbezések alapvetően a bizonyítékok helyes mérlegelését és annak helytálló jogi indokait támadják, amely a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

- [98]tényállásnak a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma az igazságügyi vegyész szakértői vélemény (nyom. ir. 1758. oldal) alapján helyesbítést igényelt. A szakértő ugyanis azt rögzítette, hogy a gépjárműből lefoglalt 9.296,81 gramm kábítószer 14,87 +/- 0,96 tömeg %-ban mindösszesen 1382 +/- 89 gramm totál THC-t, míg a T utcai lakásból lefoglalt 59.425,58 gramm kábítószer 14,79 +/- 0,84 tömeg %-ban összesen 8.790 +/- 500 gramm totál-THC-t tartalmazott. A bizonyítékértékelésre vonatkozó Be. 7.§ (4) bekezdésére figyelemmel a mérési hibahatárt a vádlottak terhére értékelni nem lehet, így a bizonyítható legkisebb mennyiségi adatot lehet a tényállás alapjául elfogadni.
- [99]házkutatás adatai (nyom. ir. 2348-2366. oldal) alapján helyesbítette a Mosoly utcai lakásban fellelt kábítószerek kiszerezését.

- kereskedést illetően (voltaképpen az 1/2007 büntető jogegységi határozat egyes iránymutatásait konkretizálva) ugyanis - a megváltozott feketepiaci magatartásokra reagálva - elvi éllel szögezi le, hogy a kábítószernek a kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, tárolása, birtoklása, termesztése befejezett kereskedésnek minősül, semmiféle többlettevékenység nem szükséges annak megállapításához. Így:
- [102]a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószert, kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül [BH2015. 324.].
- [103]kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, ezért az ezt tanúsító elkövető cselekménye nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény [BH2017. 144.].
- [104]bíróság a tényekre szorítkozva helyesen állapította meg, hogy az I. r. terhelt által megszerzett kábítószer országba behozatalának és átvételének körülményei, a kábítószer mennyisége és hatóanyag-tartalma messze túlmutat annak a megállapításán, hogy ezt a kábítószer-mennyiséget az I. r. terhelt saját használatára szerezte meg. A hivatkozott 1/2007. BJE határozat IV/2. pontja, és a következetesnek tekintett bírói gyakorlat szerint - miután a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése befejezett önálló tettesi cselekmény - a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélésnek a kísérleti stádiuma általában kizárt. [Bfv.III.156/2018/18.]
- [105]kereskedés egyet jelent a piac működtetésével. Haszonszerzésre való törekvést magában foglaló folyamatos tevékenység. A Kúria kihangsúlyozza, hogy a célzat folytán ide tartozik a kábítószer kereskedés céljából történő megtermelése is. A Kúria a „kereskedik” elkövetői magatartással kapcsolatban már korábban is leszögezte, hogy ennél az elkövetői magatartásnál a kereskedésre irányuló szándékot kell bizonyítani, nem pedig azt, hogy az elkövető folytatott korábban ilyen tevékenységet. [Bfv.II.328/2019/8.]
- [106]kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. [Bfv.II.1293/2016/6.]
- [107]jelen esetben az I. r. és a II. r. vádlott a T utcai ingatlanban közel 60 kilogramm kábítószert tárolt, ezen felül további kb. 10 kilogrammot továbbértékesítés végett átadtak a III. r. vádlottnak.
- [108]fenti döntések fényében az I. és II. r. vádlottak szándéka a teljes mennyiségre nézve, míg a III. r. vádlotté (a IV. r. vádlottal együtt) az átvett kábítószer mennyiségére nézve a rendszeres haszonszerzés útján történő értékesítésre irányult. Az elsőfokú bíróság jogi minősítése

következésképpen annyiban törvényes, hogy a vádlottak magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütközik, de az ott írt különféle elkövetési módok közül nem a „forgalomba hoz”, hanem a „kereskedés” fordulatainak megállapítására alkalmas, amelyet a jelentős mennyiség a (3) bekezdés szerint minősít.

BH2015. 324. és BH2017. 144.

- [113] Így a IV. r. vádlott a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott, és a (3) bekezdés szerint büntetendő kábítószer-kereskedelem büntettének a Btk. 14.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegéde.

- [130]a főügyési állásponttal egyetértett, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt 15 német márka - mely forgalomból kivont pénznem - és az 1 román lej esetében a vagyonekbevitel elrendelése sem indokolt, ezért ezekre nézve az elsőfokú bíróság lefoglalást megszüntető és kiadást elrendelő döntése törvényes volt.
- [131]az I. r. vádlottól lefoglalt - helyesen - 1.970 szerb dinár, 1.100 macedón dénár, a III. r. vádlottól lefoglalt 105.000 Ft tekintetében - ahogyan a főügyészség is helyesen kifejtette - a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt vélelem folytán a vagyonekbevitel nem mellőzhető, mert e vádlottak ennek törvényes eredetét nem bizonyították.
- [132]III. r. vádlottól lefoglalásra került további 10 szerb dinárt, amelyet az elsőfokú bíróság tévesen hozzáadott az I. r. vádlottól lefoglalt pénzüsszeghez. Ezt - megint egyetértve az ügyészi indítvánnyal - a másodfokú bíróság a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján a lefoglalás megszüntetése mellett a vádlottnak kiadni rendelte.
- [133]bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés döntően törvényes volt, azonban az elsőfokú bíróságnak a gépjármű tárolási költségével kapcsolatos érveit némileg pontosítani kellett.
- [134]nyomozati iratok 2209. oldalán lévő iratok szerint nem csak a IV. r. vádlott gépjárművét foglalta le a hatóság, hanem az I. r. és a II. r. vádlott által használt VW gépkocsit is, és azt a kábítószerrel

összefüggő nyomok utáni kutatást követően azonnal (2017. szeptember 22-én - megszüntető határozat I. vádirat melléklete) ki is adta a nyomozó hatóság. Utóbb kiderült, hogy e gépkocsi a kábítószerrel nem hozható összefüggésbe, a vádlottak (I. r. és II. r.) azonban gyanúsítottként nem tettek vallomást. Így ez a felderítő tevékenység akkor szükséges volt ugyan, de annak a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából semmilyen szerepe volt, így ennek tárolással felmerült további 455.041 Ft büntügyi költséget is az állam viseli.

[135]alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlottat érintően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta az alábbi korrekciókkal:

A III. r. vádlott neve helyesen III.r.. Az ítéltábla rögzítette a letartóztatásának befejező időpontját, az elsőfokú ítélet kihirdetését követően ingatlan elhagyását tiltó büntügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt pedig 2020. június 2-ig (amikor a mozgását nyomon követő eszköz erőszakos eltávolításával megszökött és ismeretlen helyre távozott - másodfokú iratok 17. sorszám) a Btk. 92.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja alapján beszámította az elsőfokú bíróság által már helyesen meghatározott átváltási kulcs szerint.

[138]bevezető részből - a már kifejtettek miatt - mellőzte a 2019. november 21. és december 13-i előkészítő ülés határnapját.

[139]másodfokú eljárásban felmerült, fordítói díjból álló büntügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2020. december 2.

dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.,
előadó bíró

dr. Szalai Géza s.k.,
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.1144/2019/114. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.143/2020/39. számú ítéletében írt változtatásokkal az I. r., a II.r., a III. r. és a IV. r. vádlott napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. december 2.

dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke